

TISKOVÁ ZPRÁVA

Galerie Benedikta Rejta v Lounech otevírá vernisáží 6.10.2022 dvě samostatné monografické výstavy. První z nich představuje sochařku Moniku Immrovou, druhou je retrospektivní výstava k nedožitým šedesátinám fotografa Pavla Nádvorníka.

Monika Immrová

Galerie Benedikta Rejta, Louny

7. 10. - 4. 12. 2022 / Vernisáž 6. 10. 2022 v 18.00

Kurátorka výstavy Lucie Šiklová | grafická úprava Helena Šantavá | doprovodný program edukace GBR

Dvě hlavní výstavní patra budou po dva měsíce patřit výrazné osobnosti českého současného sochařství střední generace Monice Immrové (1970). Galerie Benedikta Rejta tak splácí dluh významné lounské rodačce. Výstava minimalistickým přístupem představí dílo Moniky Immrové, její přístupy k materii, objemu, ploše, prostoru, světlu, kánonu.

Monika Immrová patří k druhu tvůrce, jenž i přes současné umělecké tendence přiklání se k virtuálním postupům obrací svoji pozornost k materiálu a ruční práci, tedy zdánlivě zpět. Takové směřování je však zpátečnické pouze zdánlivě, naše zrychlená a svým způsobem šílená přechodová doba pro zdravé přežití vyžaduje ukotvení. Jako lidé chtě nechtě vezíme ve hmotě a jen tak z ní ještě nevyjdeme. Postoj umělce, pro něhož je vztah k materii, definovanému tvaru a archaickým podstatám klíčový, je tedy zároveň symptomatický a aktuální.

Dílo Moniky Immrové představuje neustále objevování cesty k sobě a přes sebe k člověku. Naplňuje prvotní podstatu umění, jež od počátku nespočívala v dílu samém, ale v jeho přesahu. Formálním základem je redukce a práce s elementárními tvary, objemy a samozřejmě také se světlem. Důraz na materii je přítomen i v prací s barvami. V koloristicky střídme tvorbě, pohybující se především na stupnici bíla-šeda, užívá plátkové zlato, stříbro či lápis lazuli, které jsou obdobně jako u středověkých mistrů zároveň nositeli materiálově symbolických významů. Na grafických listech se výrazově pohybuje na široké škále od lapidárních čarových kompozic po téměř prostorově iluzivní, sošně objemová „zátiší“, od bílé přes barvu k černé. Tvorba na papíře je u Moniky Immrové od té objemové sochařské neoddělitelná, spolu s dalším oblíbeným formátem reliéfu tvoří, byť proměnlivý, tak stále jeden myšlenkový i formální celek. Východiskem je pro ni řešení tvarů a objemů z pozice člověka pohybujícího se v prostoru. Jako sochařka vychází z vlastního zakoušení hmotného světa a s ním spjaté potřeby pracovat na díle fyzicky. Přirozeně proto uvažuje ve hmotě, vyjadřuje se ve hmotě a vychází z konkrétních situací, jež oproštuje směrem k podstatě.

„Vztahuji se k věcem, s nimiž mám osobní zkušenost, které dobře znám, o kterých přemýšlím. Jednoduchá, jasna řeč je pro mě hodnotou. Respektuji účinnost slova. Jsem si vědoma subjektivní interpretace jeho významu. Zajímá mne srozumitelnost sdělení. Blízké je mi ale sledování přenosu informace bez pomoci slova.“ Monika Immrová

Monika Immrová

1970 narozena 9, 12. v Lounech

1995 vystudovala Výtvarnou školu Václava Hollara v Praze

1995–2001 Akademie výtvarných umění v Praze

2012–2018 doktorské studium, Akademie výtvarných umění v Praze

Žije a tvoří v Radouši

Výstavy

1996–2022 26 samostatných výstav, 59 skupinových výstav

Zastoupení

Oblastní galerie v Liberci

Galerie umění Karlovy Vary

Galerie Klatovy / Klenová

Galerie Středočeského kraje GASK

Sbírka geofyzikálního ústavu AV ČR

Kunstsammlung Krohne, Duisburg, Německo

soukromé sbírky

Pavel Nádvorník

Retrospektiva 0.1 / Romové, Kluci a Krajiny

Galerie Benedikta Rejta, Louny
7. 10. - 4. 12. 2022 / Vernisáž 6. 10. 2022 v 18.00
Kurátoři: Gabina Fárová a Pavel Vančát

Navazující výstavy:

Pavel Nádvorník / Retrospektiva 0.2 / Kotelny a Volby
5. 10. — 27. 11. 2022, Ateliér Josefa Sudka, Praha

Pavel Nádvorník / Retrospektiva 0.3 / Post a Radost
jaro 2023, Uměleckoprůmyslové museum v Praze

Pavel Nádvorník, jeden z hybatelů revolučního dění na pražské FAMU a spoluzakladatel družstva Radost, který předčasně zemřel v roce 1994 v pouhých dvaatřiceti letech, byl i výjimečným fotografem neotřelých témat. Jeho cykly o romské sexuální subkultuře, prostředí předrevolučních kotelen či o prvních porevolučních volbách dodnes překvapují svojí důsledností i pronikavostí. K jeho nedožitým šedesátinám Galerie Benedikta Rejta v Lounech, Ateliér Josefa Sudka a Uměleckoprůmyslové museum v Praze společně prezentují první zevrubnější průřez jeho fotografickým, filmovým i nakladatelským dílem.

V lounské Galerii Benedikta Rejta, která spravuje podstatnou část Nádvorníkovy pozůstalosti, jsou k vidění cykly Romové a Kluci z konce 80. let a cyklus Krajiny, vznikající počátkem let devadesátých.

Romové a Kluci

„Je tady národ, který žije vedle nás. Respektive uprostřed nás. Je to národ, který má prastarou kulturu a kořeny odněkud z Orientu. Hodně z toho jsme jim pomohli zničit. Vždy jim říkáme: Vy jste úplně jiný. Abyste s námi mohli žít společně, musíte být jako my. Ve skutečnosti tomu má být naopak. Aby došlo k vyrovnání nebo míru, musíme jim stát tvář v tvář. Tedy v první řadě se musíme změnit my. Vnímat hlubokou magii tohoto národa.“ Pavel Nádvorník

K fotografování Romů se Pavel Nádvorník dostal v roce 1986 a díky své trpělivé a vstřícné povaze se stal jejich častým hostem nejdříve ve Vršovicích, později i na severu Čech v Chanově a Svatavě. „Cikáni“ na Nádvorníkových fotografiích jsou čtvrtstoletí po jejich fotografické romantizaci zcela jiní, jsou tragickou součástí popkultury pozdního socialismu, plné lákavých plakátů a pašovaného videa.

Speciální podmnožinu Nádvorníkova zájmu o Romy představuje dodnes ojedinělý cyklus Kluci, zachycující romské homosexuály a transvestity.

Krajiny

Nádvorníkovy krajiny vznikaly v první půli 90. let v okolí domu jeho rodičů na České Sibiři. Můžeme je chápat jako obrazovou paralelu Nádvorníkova obratu k „new age“ a esoterickým vědám, k nimž se postupně přiklánělo i nakladatelství Radost. Záběry krajín existují ve stovkách náhledů v černobílé i barevné variantě, která je leckdy blízká tehdejší „lynchovské“ estetice přeludnosti normality, ale zároveň vychází i z klasického krajinářského romantismu a autorovy pevné vazby k přírodě a venkovu.

Pavel Nádvorník

1962 narozen 23. 4. v Benešově u Prahy
1981 vystudoval produkci na SPŠ filmové v Čimelicích
1981 – 1988 pracoval jako poštovní doručovatel, osvětlovač filmových ateliérů, topič na Ministerstvu kultury a reprodukční fotograf, zároveň navštěvoval fotografické oddělení LŠU v Praze u Jána Šmoka
1986 začíná fotografovat Romy
1988 – 1992 studium fotografie na FAMU, s Petrem Lukášem založil a vedl časopis Post
1989 spoluzakladatelem družstva Radost
23. 12. 1994 zemřel v Praze